

เตือนภัยการเกษตร
ช่วงวันที่ ๘ กรกฎาคม ถึง ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓

๑. ฟริก

ฝนฟ้าคะนอง และฝนตกหนักบางแห่ง

ทุกระยะการเจริญเติบโต

- โรครากเน่าและโคนเน่า (เชื้อรา *Sclerotium rolfsii*)

ฟริกแสดงอาการเหี่ยวอย่างรวดเร็ว บางครั้งพบใบที่อยู่ด้านล่างเปลี่ยนเป็นสีเหลือง หากอาการรุนแรงฟริกจะยืนต้นตาย บริเวณโคนต้นพบเส้นใยของเชื้อราสาเหตุโรค มีลักษณะหยาบสีขาว ต่อมาเส้นใยของเชื้อจะรวมตัวเป็นเม็ดเล็ก ๆ สีขาว แล้วเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มจนเกือบดำ คล้ายเมล็ดผักกาด จึงมักเรียกว่า ราเมล็ดผักกาด โรคนี้พบได้ทุกระยะการเจริญเติบโตของฟริก

การป้องกัน

๑. ควรไถพลิกดินตากแดด เพื่อฆ่าเชื้อโรคที่อยู่ในดิน เนื่องจากเชื้อราสามารถมีชีวิตรอดอยู่ในดินได้นาน
๒. ใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์ ก่อนปลูกเพื่อปรับสภาพดิน
๓. แพลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี
๔. ควรจัดระยะปลูกให้เหมาะสม และทำค้างหรือซิงเชือกช่วยเมื่อต้นฟริกล้มหรือเลื้อยปรกดิน เพื่อให้โคนต้นโปร่ง แสงแดดส่องถึง ไม่ให้ความชื้นสูง เป็นการลดการระบาดของโรค
๕. หมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นเป็นโรค ให้ถอนต้นและขุดดินบริเวณที่พบ นำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วรดดินในหลุมและบริเวณใกล้เคียง เพื่อป้องกันเชื้อราแพร่ไปยังต้นข้างเคียง ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น คาร์บอกซิน ๗๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๑๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ โทโลโคลฟอส-เมทิล ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อีไตรไดอะโซล ๒๔% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อีไตรไดอะโซล + ควินโตซีน ๖% + ๒๔% อีซี อัตรา ๓๐-๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยรดสารทุก ๕ วัน อย่างน้อย ๒ ครั้ง
๖. หลังจากเก็บเกี่ยวฟริกแต่ละรุ่น ควรกำจัดเศษซากพืชและวัชพืชในแปลงให้หมด เพื่อป้องกันการสะสมของเชื้อโรค
๗. ควรทำความสะอาดเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการเกษตร เช่น จอบ เสียม ทุกครั้งหลังใช้กับต้นที่เป็นโรค

๒. มะละกอ

- ระยะต้นกล้า-ระยะติดผล

- โรครากเน่าและโคนเน่า (เชื้อรา *Pythium aphanidermatum, Phytophthora palmivora*)

ระยะต้นกล้า ส่วนของลำต้นบริเวณผิวดินมีลักษณะฉ่ำน้ำ ใบเหี่ยว ถ้าอาการรุนแรงบริเวณโคนต้นจะหักพับและตายในที่สุด

ระยะต้นโต เริ่มแรกมะละกอแสดงอาการใบล่างเหลือง ก้านใบลู่ลงและหลุดร่วงได้ง่าย

ใบที่อยู่ด้านบนของต้นมีสีเขียว และยอดอ่อนมีขนาดเล็กลง ต้นแคระแกร็น เมื่ออาการลุกลามใบจะเริ่มสลดและเหี่ยว หลุดร่วง ต้นมะละกอจะเหี่ยวใบยอดเป็นกระจุก บางครั้งบริเวณโคนต้น พบแผลเน่าฉ่ำน้ำ มีสีน้ำตาลเข้มออกมา ต้นจะหักล้มพับได้ง่าย และตายในที่สุด เมื่อชุดดูพบรากแขนงเป็นสีน้ำตาลหลุดขาดได้ง่าย และรากแก้วเน่าเปื่อย

การป้องกัน

๑. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี ไม่มีน้ำขัง
๒. เมื่อพบต้นที่แสดงอาการโรค ควรถอนต้นที่เป็นโรคออกจากแปลงแล้วนำไปทำลายทันที และใส่ปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุดออก หรือ โรยยูเรียผสมปูนขาว อัตรา ๘๐ : ๘๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ บริเวณที่พบโรค จากนั้นกลบและรดน้ำให้ดินมีความชื้น ทั่ว ๓ สัปดาห์ เพื่อกำจัดเชื้อสาเหตุโรค
๓. เมื่อพบมะละกอเริ่มแสดงอาการของโรค ราวดินบริเวณโคนต้นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เมทาแลกซิล + แมนโคเซบ ๔% + ๖๔ % ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
๔. แปลงที่มีการระบาดของโรคนี ควรเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่นหมุนเวียน